

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közli a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szelényi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdéjében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Husvét.

Mióta ez a mulékony, változó, for-
gandó, de mindenekfölött csalafinta
világ meg van, mindig úgy volt, hogy
mikor valahonnan az igazság elő akart
bujni, azok, a kiknek nem tetszett az
igazság, korlátozni kezdték és sikeres
korlátozás közben, ha lehetett, agyon
is ütötték. Bármiféle eszme támadt ed-
dig, volt légyen magasztos, vagy csak
anyagi igazságú, mindig akadt, ha nem
igy nevezték is minden időben, reak-
ció és konzervatizmus, a mely azt el-
pusztítani törekedjen. A satrapák és
Fáraók kora óta örökös egyes rétegek
igyekezete arra, hogy elnyomja az új
eszméket. Ez a réteg kisebb, de azért
ezen rétegé a hatalom és mert az övé
egyik esetben a hatalom, másik esetben
a jólét, néha mind a kettő, ennél fogva
tökéletesen elvetendőnek tart minden
új irányzatot, mert az neki az érde-
keibe vág.

Igy állott harczban egymással a vi-
lágon mindig az igazság és az önzés,
az új, tisztább étellel szemben a régi
rend felbomlásától való félelem. A római
birodalom műveltsége klasszicitás te-
kintetében nagyobb volt, mint a mai,
jogelvi kétezer év múlva is irányadók,
de azért a rabszolgaság eltörlésére irá-
nyuló minden törekvést elnyomott s
legelső közgazdasági irói kötetekben
fejtegették, hogy a rabszolgaság intéz-
ménye mily jó s mily üdvös. Ez a
nagyban való önzés az embertársak ro-
vására. Igy gondolom s így akarom.
— ez a hatalom elve s ezt alkalmazza
azon alapon, hogy ez így neki haszno-
sabb.

Ugyanaz ez, mint mikor Közép-Európa
büntetéssel sujtotta a föld egyik legál-
dásosabb gyümölcsének, a burgonyának
behozatalát. Ugyanaz ez, mint mikor
Galileit börtönbe veték, mert azt meré
mondani, hogy a föld mozog és nem
a nap, mikor ez a bibliában ellenkező-
kép vagyion írva. Ugyanaz ez, mint
mikor Magyarországot lánczokba verik
és Kossuthot száműzik, mert azt mer-
ték hinni, hogy ez a föld voltaképen
nem is az osztráké, hanem a magyaré
volna.

Mit akart a lengyel? Szabadságot. Ennél-
fogva szétdarabolták. Mit akar az orosz?
Egy kevéske alkotmányt Szibériába kül-
dik. Mit akar Kréta? Szabadulást a
pogány járom alól. Ennél fogva lövik a
nagy hatalmak ötmázsás golyókkal.

Látszólagosan az eszmék sorsa ez.
Azonban tisztán csak látszólagosan.

Valójában másképen áll. Az eszme a
hét öl mély börtönben nem hal el, mint
Timur Lenk elevenen elásott harczosai.
Az eszme, ha emberöltőig veti is fog-
ságba a hatalom, nem feled el beszélni
tudni, mint Zrinyi Péter. Az eszmének
csak a testét lehet megölni, lelkét nem
s a lelke nem halandó. Az eszme a
földi eper, a melynek ha virágos ágát
a föld mélyébe dugod, hogy elpusztulna,
ott gyökeret ereszt és tovább halad. Az
eszme a vas, a mely annál keményebb,
minél jobban ütök s annál több szikrát
bocsát magából, minél erősebben nyul
hozza valaki.

*

Támadt egy Eszme messze Keleten
egy iparos házában és tevék karaván-
jának istállójában, utszéi házban meg-
születék, hogy alapját vesse a keresz-
ténységnek, a mely ma a konfuczianiz-
mus után a legelterjedtebb vallás a
világon. Három válfaját, a katolicizmust,
protestantizmust és a görög ortodoxia-
nizmust egybevéve, a földön élő embe-
riségnek egy harmadát foglalja magá-
ban. A ki alapját vetette, szalmán szü-
letett. De megnőtt, mert nem az a kér-
dés, ki hol született, hanem ki honnan
jött.

Ez a Kisdéd pedig az eszmék mér-
hetlen tündéri magasságából következett
elő, hogy meghozza az eldurvult hata-
lom zsarnoksága alatt fetregő emberi-
ségnek a legszentebb Igéket. Az Egyen-
lőséget, mert ő mondá: mindnyájan
egyformák s egy Atyának a fiai vagyunk;
a Testvériséget, mert ő mondá: mind-
nyájan testvérek vagyunk; a Bűnbocsá-
natot, mert ő mondá: és bocsáss meg
az ellened vétetteknek.

Az Eszme, mint a hogy eddig min-
den eszménél bebizonyult, rendszerint
a nép rétegeiben terjed s rendszerint
a hatalmasok azok, a kiknek nem tet-
szik. Judea azon népe, a melynek a

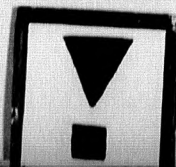
testvériségből és egyenlőségből mi rész-
sem jutott, tágul szívvel hallgatta az
Igét és a nagy reformátor hivei elsza-
porodtak. Am minden időknél meg
voltak a maguk Sanhedrin bíróságai, a
maguk Hánánjai és Kajfásai, a kik közbe-
léptek a „fönnálló rend” érdekében.
Kossuth Lajost is a fönnálló rend ér-
dekében száműzték, Martinovicsot is a
fönnálló rend érdekében fejezték le,
Dózsa Györgyöt is a fönnálló rend ér-
dekében sűtötték meg. Sanhedrin és
Hánán voltak, vannak és lesznek. A
hatalom akkor is el akarta pusztítani
az eszmét s azt hitte, el is pusztítja,
ha Jézust megöli. Hát megölte, a leg-
óriásibb tévedést követvén el ez által,
a mit csak valaha hatalom elkövetett.
Mert az eszme ki nem oltható, mert
az eszme a vas, a mely annál kemé-
nyebb, minél jobban ütöttek. Az eszme
a nép egy rétegének lelkében olthatla-
nul megragadt s vitték szívükben a
szeretet istenének tanait, hogy terjesz-
tenék. A hová csak eljutottak, vetették
a magot, idegen világrészek rejtekeiben
is. A ma is öskeresztény egyiptomi kopt,
a szerecsen abesszin, a nomád druz
mind tőlük tanulta. (És bizony jobban
tudják a vallásalapító igaz tanítását,
mint magunk. A szerecsen Menelik ki-
rály azt kérdezte az elfogott Meggera
olasz őrnagytól: Te is a három-egy
istent hiszed? — Igen. — A szeretet
istenét? — Igen. — Hát akkor, kér-
dezte csodálattal Menelik — miért akar-
játok népetől a hazáját elrabolni? —
Az őrnagy, a ki maga írta ezt meg,
beismeri a könyvében, hogy megzava-
rodott s nem tudott a kérdésre felelni.)

A tanítást vitték, a tanítás szállt s
öröm foglalta el lakásul az emberek
szívét. Az ember, a kit a hatalom meg-
öletett, istenné, a megvetett bitófa, a
min kivégezteté, egy vallás szent jelvé-
nyévé lón. És bennük, az istenben és
a keresztben föltámadt az eszme, az
ige mindjobban testet öltött, hogy ne
legyen földrész, a hová el ne hatolna.
És ma négyszáznyolcvan millió keresz-
tény emeli föl a szívét, hálával adózván
Istennek, hogy föltámadt az eszme Fiá-
ban, mert valóban isten fia, a Szeretet
istenének gyermeke volt ő.

Nagy önkéntes végeladás

hatóságilag engedélyezve.

A „MENYASSZONY“-hoz címzett divat- és vászonruházban (Mähr-féle ház, Széchenyi-utca 92.)
az üzlet teljes feloszlása következtében. **Meglepően olcsó árak!**
Az áruraktár áll: bel- és külföldi ruhakelmékből, selyemből, különféle francia mosókelméből.
Szőnyegek, függönyök, ággyterítők, utazó pokróczok, valódi szepesi vászon, damasztok és
mindennemű vászonfélék, valamint kézimunkával himzett női fehérneműkből

Mert az eszme nem halandó. Az eszme alhat, de soha meg nem hal. Mert minden elmulhat, a mi a földön tétett, de nem mulnak el az olyan igék, a melyek az emberiség javára vannak.

Czél és erő.

— Válasz *Moosáry Lajos* röpiratára. —

A magyar paraszt nagyon jól tudja, hogy a szándéktól a tett végrehajtásáig messze van az út. Példabeszédet is csinált reá: „sokat akar a szarka, de nem bírja a farka. Ugy is van! A szándék csak annyit ér, a mennyi erővel rendelkezünk annak megvalósítására. Ha semmi erővel nem rendelkezünk, akkor a szándék nevét sem érdemli, akkor csak vágy marad, tehetetlen, erőtlén vágy, mely gyötri a gazdáját és úgy hat az akaratra, mint a sorvasztó láz. Ezeket a princípiumokat akkor sem szabad feledni, mikor a nemzeti célok megvalósításáról van szó.

Itt is mindég azt kell mérlegelnünk, hogy rendelkezünk-e a nemzeti célok megvalósítására elég erővel? Ha nem rendelkezünk, akkor ne fogjunk bele meddő kísérletekbe és sikertelen vállalatokba. Mert az ilyenek csüggedést és lehangolást szülnek eredmény és bizalom helyett. Tehát a mit elérhetünk, csak arra tegyünk kísérletet. A mit ez idő szerint el nem érhetünk, de a mi céljaink között mégis ott lebeg, mint a távol jövő eszménye, azt meggondolatlan kísérletekkel soha se kockáztassuk. Elégedjünk meg tehát azzal, hogy addig, míg az idő az eszméknek megéri, míg a csiraképes mag befogadására a talaj alkalmas lesz, addig az eszmét őrizzük és ápoljuk, a talajt porhanyitjuk, előkészítjük. Verejtekünk, munkánk nem vész kárba, mert az erő a fizikai törvények szerint nem veszhethet el. Erő nélkül

az asztalomra szálló porszem sem képes megmozdulni; kellő erő egy szempillantás alatt felrobbant akkora tömeget, mint a Mont-Blank. Példa rá a Karakattua vulkán a Szumbáva szigeten.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe, mikor pártunk érdemekben megőszült vezérének, *Mocsáry Lajos* urnak e lapok hasábjain megjelent érdekes röpiratát olvastam.

Az a kérdés tehát: czélt érünk-e, ha hazánk függetlenségét, ha a persónál uniót követeljük és a 67-es alaprevízióját a nemzeti jogok kibővítésével sürgetjük?

En azt hiszem, nem. S ha most belefogunk ebbe a vállalatba, egy keserű csalódással gazdagabbak leszünk; de a nemzet függetlensége semmit sem nyer vele. Mint a hogy a földmives is hiába várna termést a legjobb vetőmag után, ha azt felszántatlan parlagba hintené.

De hiszen el is szalasztottuk már a kedvező alkalmat, mert a döntő csatát a vám- és kereskedelmi szerződés meghosszabbításakor kellett volna pártunknak a parlamentben megvívni. Jogos alapon állott, a törvény alapján s ez alapról kellett volna intézni a támadást a végletekig. Csakhogy, valljuk meg, hiányzott a kitartás, a hit és az erő.

Soha, de soha jobb alkalom nem lett volna függetlenségünk kivívására, mint a múlt év decemberében. De az alkalom is hiába, ha nincs, a ki felhasználja. Nagyon találóan mondta Demosthenes az athéneieknek — a mikor Filep halálos betegségén ujjonganak — a következőket: „Meghalt-e Filep? Nem, de nagy beteg, ezt felelitek ti. És vajjon mi jelentősége van ennek reátok nézve? Hisz' ha a jó szerencse, mely mindég jobban pártol titeket, mint a mennyire megérdemlitek, a kedvetekért ezt az embert eltenné láb alól, ti azzal se nyer-

nétek semmit. Hisz' ezt az embert is nem a saját ereje, de a ti gyámoltalanságtok és gyávaságtok tette hatalmassá. És ha meghal, a ti gyámoltalanságtok és gyávaságotok új meg új Filepeket teremtet az elhalt helyett.“ Hiába való a 67-es kiegyezés halálos betegsége, ha nincs nemzedék, mely azt kihasználja. Ha százszor elhal, százszor támasszák fel azt a Bánffyok és a Bánffy-támászok, a *Szemere* Attilák, kiról az avasi szellem azt álmodja, hogy ő „a zsarokok ostora (!!)“

Örülünk hát, ha a Tisza Pisták és Tisza Kálmánok, Fejérváryak s a Schmerling lovag Erdély Sándorok, a nemzet ez örökös ellenségei, még nagyobb rést nem ütnek azon. Hisz' Tisza Pista a grófi koronáért sok mindenre képes. Már ki is jelentette, hogy a 67-es alkotmányt, esetleg revidiálni kell, úgy, hogy az abszolút Ausztriával egyezkedhessék az alkotmányos Magyarország. Ha a Tiszák szándékait megakadályozhatjuk egyelőre, azzal is beérhetjük. Ne fogjunk most újabb kudarcz kilátásával biztató küzdelembel!

Mert a küzdelemhez erő kell s ez most sehol nincs. Az akadály pedig, melyet a nemzeti függetlenség utjából eltávolítani akarunk, óriási. Hol az egyseges és erős nemzeti akarat, mely nélkül hiába való minden? S egyáltalában van-e még nemzeti akarat? Van-e hazaszeretet és erkölcs azokban, kik *márczius 15-ét megtagadják és április 11-ét presszióval a nemzetre erőszakolni nem pirulnak?* Hol van az a nemzedék, mely ötven évvel ezelőtt büszkén hangoztatta Shakespeare Brutusának ezen jelszavát: „Ha közjóról beszélés: tégy becsületet egyik s halált a másik szem elé s én mind a kettőt egy kedvvel tekintem, mert inkább imádom a becsületet, mint félem a halált.“ Ugy van! azok az em-

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Vasárnap reggel . . .

*Vasárnap reggel . . . Kék az égbolt
Hús, üde, fűszeres a lég'.
Lágy szellők a komoly harangszót
Vigan röpitik szeretszét.*

*A kis falu ájtatos népe
Halkan a templomba siet,
Viselvén egyszerű ruhát és
Alatta tiszta, hű szívet.*

*En is szeretnék menni velök,
Szeretnék így kiáltani:
— Örvendjete ti föld lakói
Feltámadt a Názáreti!*

*De nem kiáltok . . . Temetőben
Egy hantra dölve sokogok . . .
Körülottem az ég s a tájék
Nyári napfényben mosolyog.*

Feltámadunk!

Irta: *Horváth Bertalanné.*

Nem azért tartotta magát Szemán Dénes uram okos embernek, hogy minden együgyű mesének hitelt adjon.

Azt elhiszi, a mit lát, a miről meg van győződve, többet ne kívánjon tőle senki ember fia.

Hogy Isten van? Az még csak hagyján, igaz, hogy azt se látta soha sem, de hát csak valakinek teremteni kellett ezt a nagy mindenséget, a minek világ a neve. De bizony ez az Isten is jobban tenné, ha megmutatná magát néha-néha az embereknek, hogy megkérdézhethék tőle némelyek, olyan okosabb emberek, mint Szemán Dénes uram, azt, a mit nem értenek.

Például: minek teremtette az embert olyan szép formára, ha azután meg kell rothadni a testnek? Mert, hogy feltámadunk a sir után, már hogy ilyet elhigyjen, azt a bolondot ne kívánják tőle. Azt csak a papok találták ki azért, hogy a népet könnyebben vezethessék.

Ilyenformán még talán ékeőbb alakban is szokott gyakorta nyilatkozni Szemán Dénes uram, nagy megbotránkozására hű élete párjának, a jó Éva asszonynak, a ki teljes életében istenfélő, buzgó keresztyén asszony vala.

El is hagyta volna régen ezt a hitetlen embert, méltó volna reá, de hát nem tudta volna igaz lelkén elviselni, hogy esküszegő legyen és hűtelenül elhagyja hitestársát, a kire ő nélküle örök romlás várna.

Már csak inkább szenved, tür ő. Hátha eljön még egyszer az az idő, mikor az a bölcs, az a jó Isten különös csudaképen megváltoztatja az ő megtévedt urának gondolatait és visszavezeti az igaz utra, a honnan letért?

Hátha őt rendeli eszközül ura javulásához?

Sokáig kellett erre várni a jámbor Éva asszonynak. Multak az évek és Szemán Dénes uram még mindig nem érzett semmi lelkiismeretfurdalást, sőt gazdagságának gyarapodásával még gyakrabban, még dőlősebben hangoztatja az ő elveit, a minek hallatára végigfut a borzalom az igaz érzelmű ember hátán.

Hanem a milyen mértékben fogyott a miatt az Éva asszony türelme, olyan mértékben gyarapodott és erősödött a segedelem részére az ő szemefényében, az istenfélő, galamblelkű Zsófikában, a ki mindig tudott valami vigasztalót mondani a csüggedés pillanatában.

— Ne szóljon édes anyám, nem érkezett még el a mi időnk. Vagy: — ne csüggedjen édes anyám, az Ur Isten jóra fordítja még a mi nyomoruságunkat.

* * *

berek becsületérzők voltak a halállal szemben is s ezért lettek halhatatlanok. De ezzel a mai nemzedékkal, mely már *élve meghalt* minden jóra, szépre és igazra, melynek sivár lelkében önzésnél egyéb sem tenyész, e léha kéjhajhászokkal ne menjünk most nagyobb küzdelembe.

Gyűjtsünk erőt az újabb küzdelemre s keressük az erő forrásait, mert így többre megyünk, mintha csatát kockáztatunk. Az erőt pedig onnan kell venni, a hol van: a népből. *Ki kell terjeszteni a választói jogot szélesebb néprétegekre, hogy a vesztegetés lehetetlenné váljék és a hivatalnokok muszáj-szavazatait ellen-súlyozni lehessen. Törvénnyel kell biztosítani a választások tisztaságát.* Ide kell az erős küzdelem s ha ezt az ellen-zék kivivhatja, többet használ a haza függetlenségének, mintha újabb és reménytelen küzdelembe fog.

A választási törvény revidálására pedig az idő tökéletesen megérett. Meg-érlelte a sok visszaélés. Lehetetlen át nem látni józan kormánypárti embernek is, hogy ennek a választási törvénynek ilyen alkalmazásával a nemzeti akarat végképen elsorvad. Lehetetlen, hogy a Széll Kálmán-féle emberek szolidaritást vállaljanak a Bánffy Dezső-féle választások hallatlan aljasságaival. Hiszen a parlamentarizmus megmentéséről van szó, mely maholnap a Bánffy-féle fejek, ugynevezett eszméinek melegágyává lesz; melynek színvonala a semmire süllyed. Ha az alkotmányosság elsorvad, oda a haza. Ennek elsorvadását a hamis választás okozza. Nincs hát ennél fontosabb teendője a magyar közéletnek s ha valamiért, úgy ezért érdemes elszánt akciókat kezdeni. Olyant, mely az ellenfelet is engedékenységre kényszerítse.

Hát nem lehetett volna-e pl. a lefolyt költségvetés alkalmával sarokba szorítani

a kormányt a választási törvény revíziójáért? Talán nem volt elég ok rá? Nem lehetett volna kötelező ígéretet tételni vele a választási törvények revíziójára? S ha ezt megtagadja, vagy kitér előle, nyíltan megmondani, *hogy ezt obstrukcióval is kieroszakolják.* Mert ez a kormány, legyünk arra elkészülve, nem enged semmi másnak, *csak az erőszaknak.* Az ő eleme az erőszak s rá is csak ez egygyel hathat az ellenzék. Sarokba pedig csak a költségvetési vitánál lehet szorítani, mert egyedül ez enged elég tág tért a sikeres obstrukcióra.

Az ellenzék a kiegyezési törvényekkel kapcsolatban vessen föl a választások revíziójának kérdését és ne engedjen. Szorítsa sarokba a kormányt. Még a harcz modorát se igen válogassa, hanem ha szükség, vegye át az osztrák mintát. Mert én azt tartom, hogy a Bánffy-féle emberek eltávolítására bármilyen eszköz jó és megengedhető. A választások kiterjesztésénél és tisztaságánál ma nincsen Magyarországnak sürgősebb feladata. S a ki ezt ki tudja *erőszakolni*, az lesz hazánk megmentője.

Április 11.

— Muszáj — ünnepelni! —

Szentséges Isten, mennyi minden *muszáj!* Régóta tudjuk, érezzük, hogy *muszáj* adót fizetni! tengernagyságu adót, melynek fil-léreit, mikorra milliókra növekedtek, köszö-net nélkül, sőt minket szidalmazva rakja zsebre a mi boldogítónk: *Ausztria.*

A fölött sem panaszkodunk, hogy a vérünk-ből való vért, a husunkból szakadt hust, fiainkat oda kell adnunk az osztrák katoná-jának, mely gyermekeinknek lelküktől lel-kezett lelkét idegen virtusokkal, a haza- és szabadságszeretettel, sőt a fajszeretettel kiölésével, durva kaszárnyamodorának be-

plántálásával megmételjezi. — *Muszáj!* — hát odaadjuk.

Az atyáskodó kormánynak *muszáj* bejelen-teni születésünket, a halálunkat, életünk, minden mozzanatát. Fizetünk pénzt, áldozunk vért; jelentünk, engedelmeskedünk, áldozunk, türeink, szenvedünk. Mert hiszen *muszáj!*

Most a temérdek sok, régi, kínos *muszáj*-hoz új jött: — *muszáj ünnepelni április 11-én! Muszáj még az egyházaknak is!*

Mert *muszáj* ám!

Bánffy Dezső báró kiadta a jelszót, hogy márczius 15-ike ezentul április 11-ére essék. És, a mint a nagyhatalmu kormányelnök irányt mutat a bajuszával, az egész csatasor minden apró-cseprő lájdinántja ezt az irányt parancsolja rá a flügelsársíkra, a kik után mennek a többiek, mint a karikacsapás. Ebben az országban ez így *muszáj.* És vég-telenül csodálkozunk, hogy mikor e kegyel-mes pasa által az méltóztatott kijelenteni, hogy Koppenhága Ausztriában van, azonnal meg nem változtatták az iskolák földrajzi tankönyveit: igenis Koppenhága Ausztriában van. — Mert nem esik messzebb Koppenhága az osztrák császárságtól, mint *márczius 15-ike április 11-étől.*

Pedig *ezt* már megparancsolták. A kultusz-miniszter az iskoláknak (talán a papoknak is), a belügyér a főispánoknak, a főváros feje a hivatalnokainak, a budapesti egyetem rektora az ifjuságnak és így tovább: jött a parancs, ment a parancs. Emelkedjenek fel zászlók és a lelkek, örömtüzek gyuljanak a hegytetőkön és a szemek lángjában (termé-szetesen: mécsesek az ablakokban), örüljön és vigadjon a *szabad* Magyarországon min-denki, akár tudja miért, akár nem, mert — *muszáj!*

— De hát miért is ne? — Nem tény-e az, hogy a 48-as törvényeket április 11-én szentesítette a korona? Nem örömmünnep-e ez? A márczius Idusán megszületett szabad-ságnak megkeresztelése (vagy körülmételése) nem ápril 11-én történt-e meg?

Nagy ünnep viradt a keresztyén világra.

Az egész falu ünnepi színt öltött. A tisztára sepert utczákon templomba siető nép hosszú sora halad, ünneplő köntösben mindenik. Szemán Dénesné is felvette szép fekete ruhá-ját. Zsófiika hófehérben áll mellette, készen vannak az indulásra.

A gazda az asztalnál ül és falatozik. A lopva rátekinő Éva asszony látja, hogy az ünnepi kalácsra rá sem néz és a szokott módon csak szalonnát nyeseget, pedig sze-reti a friss kalácsot.

Még erre az észrevételre csak egyet sóhajt, de mikor megakad a szeme a Dénes gazda rongyos, pókhálós dolmányán, a mi vala-honnan a padlásról került elő erre az alka-lomra, nem állhatja meg szó nélkül.

— Ugyan apjok, ugyan — nem restelli magára venni azt a hitvány rongyot egy ilyen nagy ünnepen?

Szemán Dénes uram egyet sodorint a bajuszán, hogy elrejtse a mosolyt, a mi kerülgette.

— Nem tudok semmi ünnepről, mit ártod bele magad a más dolgába. — Felőlem mehatsz, a merre tetszik, de ne prédikálj nekem.

Éva asszony még felelni akart valamit, de Zsófiika megfogta a kezét.

— Menjünk édes anyam. Majd imádkozunk édes apámért is.

A hitetlen ember egyedül maradt otthon. Letette a kést a kezéből, mintha az étvágya elment volna a szalonnától. A puha kalács felé vetett egy tekintetet, aztán felkelt az asztal mellől.

— Még az asszony is kinevetne érte.

Mivel is töltse az időt? Szántani, vetni csak nem mehet, azért a törvény is meg-büntetné.

Vette a kalapját és kiment az udvarra.

Gyönyörű tavaszi nap volt, a természet is ünnepelni látszék új tavaszi köntösében. A mosolygó ég azurboltozatán apró felhős-kék usztak, mintha megannyi hófehér kis bárány sütkérezett volna a nap aranyos sugaraiban.

Szemán Dénes mindezt nem vette észre, neki most azon járt az esze, hogy mivel is kellene a napot előlni úgy, hogy tekintélyéből ne veszítsen. Nehogy ráfoghassa valaki, hogy ő a feltámadást megünnepelte.

Elővette a kis baltáját és leült az udvar közepére. Karót fog faragcsálni.

Előre elképzelte a felesége megbotrán-kozását.

— Ahol ni! már mindjárt jönnek.

Közel a templom, a figyelő Szemán Dénes tisztán hallja a husvéti szép éneket:

„Jézus él, mi is élünk,
A haláltól nem félünk.“

Mintha valami hidegség futott volna rajta végig, mikor megértette.

— Eh! Ostobaság.

Még magasabbra emelte feje fölött a bal-tát, hogy nagyot csapjon a tőkére; hadd hallja a nép már messziről, hogy miként ünnepel Szemán Dénes.

És a kis kapun belépő Éva asszony hal-lotta lecsapni a baltát, de ugyanakkor egy éles kiáltást is hallott és látta leszédülni a földre ezt a nagy erős embert, az ő hitetlen urát, a kinek balkezeről a hus foszlányokban lógott le a véráztatta földre.

— Isten! Nagy a te büntetésed.

Sokat szenvedett ezután Szemán Dénes. Roncsolt keze megüszkösödött, le kellett vágni, először csak csuklóig, azután könyö-kig. Az erős, kövér ember egészen elsorvadt a kinok súlya alatt.

Szegény Éva asszonynak még most kellett sokat elviselni. Egy izben különösen, mikor már csuklóig levágták az ura kezét és az óriási kin sem vezetett eredményre, már a sir szélén állott Szemán Dénes.

Igaz. De ehhez az igazsághoz egy pár szava van minden magyar embernek. Mert minden magyar tudja, hogy a szabadságnak elvetett magva ki volt csirázva a szivekben s márczius 15-én szemkápráztató módon kezdett hajtani, növekedni, sudárba szökken, lombot hajtott, ágaival védőleg fogta körül a legmagasabb trónust, míg izmos gyökereivel annak hatalmas támaszául szegődött — és április 11-én csak az lett elismerve, hogy ezt a hatalmas, erőteljes, gyönyörűséges szép növényt nem lehet, nem szabad éles fejszével megtámadni, mert dültében magával ránthatná, mit eddig védve védett.

De azt is tudja minden ember, hogy azok, kik ápril 11-én, a melynek évfordulóját Bánffy ur *muszájból* megünnepelteti, ezt elismerték, a fejsze helyett mérges fagyöngynek csiráival, korhasztó gombáknak tenyészszálaival támadták meg még azon évben e szép fának életét, úgy hogy a föllázított nemzetiségeket reá és a magyar nemzetre uszították!

Azt is tudjuk, hogy az Ujépület... Arad...!
— Ej, ne beszéljünk tovább!...

*

De hát miért olyan napot ünnepelni, a melynek említésénél lelkünket a keserűség érzete, agyunkat a düh véres köde fogja le?...

Miért? — Mert Bánffy parancsolja! — Az a Bánffy, a ki ekkor semmit nem tett, a ki azóta sem tanulta meg hazájának történetét?

50 esztendeig megünnepeltük márczius Idusát, 49-szer *nem* ünnepeltük meg ápril 11-ikét.

— Miért változtassam én meg atyámnak, tanítóimnak, mestereimnek belém csepegtetett tanításait, hitét, *szabadságra* vágyódó lelkemnek óhajtásait?

Nekem — — — nem muszáj!

Meglátjuk, hogy Borsodvármegyében kinek *muszáj!*

Iszonyu láz gyötörte a beteg embert egész testében, mégis vaczogott a foga és reszketett minden izében attól a rémes látománytól, a mi minduntalan gyötörte. Majd éhes fenevadakkal harczolt, majd meg a pokol tűzkatlanában képzelte magát, sokszor pedig az Istent káromolta és ez volt a legborzasztóbb.

— Menjetelek előlem! — kiáltá ilyenkor vadul, reszkető feleségének.

— A ti Istenetek kinez... ti imádkoztatok rám a kárhozatot!

— Ölj meg már te kegyetlen Isten! Ölj meg, ne kinez tovább.

Zsófia ijedten bujt anyja kebelére. Éva asszony pedig zokogva tekintett az égre.

— Uram! bocsásd meg neki, mert nem tudja, mit cselekszik.

A második hónap végén mégis csak enyhülni kezdett aztán a nagy fájdalom. A meggyötört ember beteg lelkébe is mintha szeledebb érzés vert volna gyökeret. Megcsendesedett.

Napokig elfeküdt egy szó, egy panaszhang nélkül. Szót fogadott feleségének és Zsófia már elő merete venni a bibliát is néhánéha, a miből először csak halkított hangon olvasgatott anyjának, azután hangosab-

Zimándy, Zelenyák.

Ugy kell lenni, hogy katolikus papok. Pedig nem igaz. Katolikus magyar pap nem lehet hiéna. Zimándy és Zelenyák pedig a hiénánál is aljasabb állatok. A hiéna a temetőben porladozóknak csak testüket ássa ki és falja fel. Zimándy és Zelenyák a nemzet kegyeletének fényét, ragyogó lelkét mocskolják be.

És mit tesz a nemzet?

Nyilatkozik.

Magyarország a nyilatkozatok hazája.

Nyilatkozott a függetlenségi párt, nyilatkozik az ifjuság, aztán nyilatkozni fognak a körök, városok, talán még a municzipiumok is. Nem lehetetlen, hogy megnyilatkozik a két gonosznak hitközsége is.

Zimándy és Zelenyák pedig egészen jól érzik magokat a nyilatkozatok özönében.

Ha Magyarország nem a nyilatkozatok, hanem a tettek hazája volna, akkor Zimándy és Zelenyák a Kossuth Lajos emlékének meggyalázása után 24 órával már nem volnának magyar földön. Kiseperné őket a nemzet haragja.

Avagy se nem kötnek, se nem fonnak, se nem hasitanak többé korbácsot Magyarországon?

Özv. Kahle Frigyesné, szül. Wilt Janka.

(Zenei működésének hatvan, tanárnői működésének 35 éves jubileuma alkalmából.)

Irták: *Xántus Gábor és Doleschall Gabriella.*

Csendesen, távol a világ zajától ünnepel az a nő, a kinek élete eseményekben egyike a legváltozatosabbaknak, a ki annyi hányattatáson ment keresztül; hanem most élete alkonyán megnyugvással tekinthet vissza hosszú multjára, mely mult dicsőségekben teljes.

Kahle, Wilt Janka született a borsodmegyei Cserépfaluban, 1824. május 1-én. Atyja: Wilt Vincze, kir. főerdész; anyja: Brückler Anna — példás, boldog házaseletet éltek. Az apa maga is zenebarát volt s az erdészlak gyakran látott vendégeket, a kik a hosszú téli esték unalmát egymás társaságában vidám beszélgetéssel és zené-

ban is. És a hitetlen ember mintha nem haragudott volna már érte.

El-elnézte hűséges ápolóit hosszasan, mintha mondani szeretett volna nekik valamit, de mégsem mondott.

Nagy küzdelem ment végbe a Szemán Dénes lelkében. A hitlenség vivia utolsó harczát és gyöngült erejében napról-napra.

Érezte, hogy Isten méltó büntetése az a nyomorék kéz. Egy csudás jelentése az igazságnak, keserű, de hathatós gyógyszere az ő beteg lelkének.

Egyszer imádság után odatévedt a Zsófia szeme az apja arcára és oh Istenem! egy könyvet látott csillogni a lezárt pillákon.

Futott az ágy felé, letérdelt elébe és csókokkal, könyvekkel borítá a beteg ép-kezét.

Édes apám! Édes jó apám! Szemán Dénes sokáig nem birt szólni, rátette lesoványodott kezét gyermekének fejére és közelebb vonta magához, s mialatt a megtérés első könye lassan legördült a kinoktól barázdált arczon, ajkai lassan susogták:

— Zsófia, énekelj el:

„Jézus él, mi is élünk.
A haláltól nem félünk.”

Az ének végét már együtt énekelte a hitetlen ember az ő kedveseivel.

vel úzték el. A kis Jankában a zenei tehetség már az első években nyilvánult, a mit atyja észrevéve, tanítani is kezdte. Hallása oly kitűnő volt, hogy a falusi nép nótáit némi próbálgatás után a zongorán csakhamar lejátszotta. Tehetsége a ház barátjainak is feltűnt, a kiknek unszolására a leány az apa Egerbe küldötte bátyjához, Ignác-hoz, a ki zenész volt. Ez kezdte most oktatni a zenében s oly bámulatos eredménnyel, hogy a kilencz éves kis leány Pirkér érsek előtt egy hangversenyen felléphetett. Ekkor történt meg vele azon kis epizod, hogy t. i. ha zongorázott, soha nem ült, mindig zsámolyon állt; az érsek megsajnálta és széket adatott neki, de erről a pedált nem érte el s leesett a székről. De nemcsak a zongorajátékban tűnt ki tehetsége, hanem az énekekben is: oly kitűnő hangja volt, hogy a liczeumi kápolnában a miséknél énekelte.

A Gondviselés nem akarta, hogy a tehetség parlagon maradjon, mert végre is Eger nagyon szűk körű, hol minden világi tehetséget elfojtanak. Nagybátyja, a kit időközben Pestre helyeztek át, magával vitte s itt *Brunschwick grófné* előtt játszva, óriási feltűnést keltett. Pesten 3 évig maradt.

Tizenhárom éves korában hazament szüleit meglátogatni, itt találkozott Darvas Józseffel, atyjának jóbarátjával, a ki a leányt magával vitte a borsodmegyei Szemerére, hol *Fáy István grófnak* mutatta be. A gróf, a ki a miskolczi minoriták templomában van eltemetve, nagy zenebarát volt, a ki maga is kitűnően értett a zenéhez, több hangszeren játszott. A kis leány tehát otthont talált Darvas házában, de csak rövid időre, mert a gróf felismerve benne a tehetséget, nagynénjével, Forgách grófnéval abban állapodott meg, hogy a leánykát közös költségen három évre Bécsbe küldik kiképzés céljából, a mi meg is történt.

S ezzel végződik a boldog gyermekkor korszaka, mert a Bécsben töltött három év megérlelte a tehetséget, látjuk a komoly, törekvő leányt, a ki számot vet magával és határozott irányt, célzt tűz ki magának, mely felé haladnia kell. Bécsben zongoraleckéit a híres Bocklet Caroly Máriaótól vette, míg a modern zenében Rabel oktatta őt.

Énekleckéit Fröhlich Annától, a konzervatorium igazgatónőjétől, továbbá a hírneves olasz Tadolini Eugenia asszonytól vette. Az operaszerepekre a híres Proch Henrik tanította be, a ki híres szeneszerző volt; míg a mimikára Pitro, a működő olasz daltársulat első balletmestere tanította be. (Azon időtájban minden évben három hónapon át olasz társulat játszott operákat Bécsben.)

Br. Farst, a boroszlói színház intendánsa tagok szerződötetése céljából Bécsben járván, hallotta énekét s tüstént szerződötette. Az ezt követő 18 év, mely alatt tagja volt a boroszlói, brünni, (itt ismerkedett meg férjével: Kahle Frigyes hírneves tenoristával) gráci, majna-frankfurti, amsterdami, kölni színházaknak, — számára a dicsőség és babérokora volt.

A hazájától való 18 évi távollét teljesen megtörte, hazavágyott; a honvágy, hogy otthonát újra meglássa, annyira elfogta, hogy a bánatnak adta át magát. Férje végre engedett s hazahozta nejét, a kivel most a borsodmegyei Parasznán telepedett le, hol kis birtokot is vett. A gazdálkodáshoz azon-

ban azok, a kik eddig csak a művészi bohém-életet ismerték, nem értettek s így a kis birtok csakhamar tönkre ment. Innen 1863-ban Miskolcra jöttek, hol azóta működik Kahlené a közjóért.

Azóta köztünk él, fáradhatatlanul tanítva tanítványait, kikkel a legszebb eredményeket érte el; csak néhányat említve tanítványai közül, u. m.: Radványi Alicet, kinek szép énekében nem egyszer volt alkalmunk gyönyörködni; Kunné, Csáthi Szabó Margitot is ő vezette be a zongorajáték művészetébe, kivel szintén szép eredményt ért el, már mint kis leánnyal. Gyönyörű előadást, a zongorán mintegy énekelni tanította tanítványait. Nemcsak mechanikailag játszani, de a zenébe szívet-lelket is önteni tanította őket.

Papp Dezsővel, a korán elhunyt jeles zenész- és zeneköltővel együtt lendítették fel a zene ügyét. Papp Dezső férdfalárdát alapított, Kahlené pedig női dalárdát s együtt működve számtalan jótékonycélú segítették elő. Ki ne emlékeznék még ama fényes, műkedvelői előadásra, „A vén bakancsos és fia, a huszár“-ra, midőn mindkét dalárda közreműködött, mely alkalommal Blaháné is közreműködött a jótékonycélú érdekében és városunk legelőkelőbb hölgyei is résztvettek a karban.

Hangversenyekben egész opera-részleteket adott elő a két dalárda. Jeles művészek, mint Popper Dávid a híres gordonkás, szintén a Kahlené művészetéhez folyamodtak a zongorakiséretért s Popp. r. elragadtatva a kíséret hallásán, a próbán felkiáltott: „Oly szépen játszik, hogy őt kénytelen hallgatni és saját játékát szinte elfelejti“.

Előrehaladt kora dacára ma is ép erővel működik körünkben; Tóth Pál ur intézetében, mint zenetanárnő ő foglalja el az első helyet. Legutóbbi áldásos tevékenysége pedig a csak mult évben alakult zenekonzervatórium létrejöttének elősegítésében nyilvánult, mely nálunk uttörő s melylyel városunkat a többi modern városok sorába emelte. S hogy a közügynek még tovább is hasznára váljék, kérjük az Ég urát s egész Miskolcz város közönségével kiáltjuk: Az Isten őt sokáig éltesse!

Az új évnegyed küszöbén bizalommal kérjük t. előfizetőinket, hogy előfizetéseiket megújítani, azok pedig, a kik hátralékban vannak, a hátralékos összeget is postafordultával beküldeni szivesek legyenek.

A kiadóhivatal.

H I R E K.

— A husvéti szent ünnepek alkalmából lapunk olvasóközönségének, munkatársainak és minden jó barátjának boldog és meglegegett ünneplést kívánunk!

— A választó polgárok figyelmébe. Közeledik április 15-ike, a mely nap tudvalevőleg nevezetes dátum az *adófizetés* dolgában. A ki addig le nem fizeti a mult évi, 1897-ről való adóhátralékát, az *elveszti a jövő évre választói jogosultságát*. Pedig ez a polgárok legfőbb, legszentebb joga. Ennélfogva felhívjuk a függetlenségi párti választókat, hogy siessenek *adóhátralékaikat legkésőbb április 15-ikéig kifizetni*. Egyszersmind a párt vezetőfőfőit is felhívjuk, hogy néz-

zenek utána a dolognak, mert értesülésünk szerint eddig nagyon sok olyan *független párti választó van*, ki nem fizette ki adóját s ha ezt április 15-ig sem teszi, *elveszti választói jogát*. Kétségtelen, hogy ezt örvendve neznék bizonyos körökben, de a pártra érzékeny, nagy veszteség volna. Azért hát — fizessük az adót!

— **Isteni tiszteletek.** Az eszme diadalának ünnepe a miskolci ev. ref. egyház templomaiban az isteni tiszteletek a következő rendben folynak: Az avasi templomban mind a két napon *Tóth Dániel* esperes-lelkész és *Tóth Béla* segéd-lelkész; a Kossuth-utcai templomban *Kun Bertalan* püspök és *Füry Lajos* segéd-lelkész; a deszka-templomban *Nagy Ignác* lelkész és *Zarándy Bertalan* segéd-lelkész tartanak egyházi beszédeket. Az uri szent vacsorát mind a két napon délelőtt mind a három templomban kiszolgáltatják. A mindszei róm. kath. templomban. Ma *Nagyszombat*on (ápril 9.): reggeli fél 7 órakor az Oltáriszentség kitétele a sz. sirba, viz- és tüzszentelés, a husvéti gyertya megáldása, keresztkut-szentelés; utána énekes nagy mise; este 6 órakor föltámadási szertartás ünnepélyes körmenettel. — *Husvét vasárnapján* (ápril. 10.): reggeli 7 órakor sz. beszéd, tartja *Nemes Antal* s.-lelkész, utána énekes nagy mise; fél 10 órakor ünnepi nagy mise, utána sz. beszédet tart *Blaszejovszky Ferencz* apát-plébános; 11 órakor csendes kis mise. D.-u. 3 órakor ünnepi vecsernye. — *Husvét hétfőn* (ápril 11.): reggeli 7 órakor sz. beszédet mond *Rétay Kálmán* s.-lelkész, utána csendes kis mise; fél 10 órakor az 1848-iki törvények szentesítésének 50. évi jubileuma alkalmából hálaadó isteni tisztelet; 11 órakor csendes kis mise. D. u. 3 órakor litánia. *Husvét u. kedden* (ápril 12.): reggeli 8 órakor nagy mise. *Husvét u. szerdától* (ápril 11-től) kezdve a köznapi sz. misék reggeli 7 órakor tartanak meg.

— **Személyi hírek.** Gróf *Forgách László* és gróf *Forgách Sándor* tegnap városunkban időztek. — *Klobucár István* vezérőrnagy és *Bartuska Miksa* huszár-ezredes csütörtökön hivatalos ügyben Miskolczon időztek.

— **Kinevezések, előléptetések a M. Á. V.-nál.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter kinevezte *Hoitsy Gida* főmérnököt ellenőrré, *Lippay Béla* és *Petz Vilmos* mérnököket főmérnökökké; előléptette *Sztankóczy Mihály* felügyelőt a II. rangfokozat 1. osztályába, *Nozula Károly* főellenőrt a III. rangfokozat 1. osztályába, *Bogesich János* főmérnököt a III. rangfokozat 1. osztályába, *Wille Armin* főellenőrt a III. rangfokozat 2. osztályába, *Gervay Ödön* főmérnököt a III. rangfokozat 2. osztályába.

— **Ereklye-kiállítás.** Kassán a szabadságharc félszázados emlékezetére rendezett ereklye-kiállításon, mely holnap veszi kezdetét, vármegyénkben ott lesznek: báró *Vay Béla* v. b. t. t., főrendiházi alelnök, báró *Vay Elemér* főispán, *Kubik Béla*, *Hock János*, *Miklós Ödön* orsz. képviselők, *Lévay József*, dr. *Tarnay Gyula* alispán, *Soltész Nagy Kálmán* kir. tan., polgármester, *Szombathy József*, volt várnagy, tb. tűzoltó-főparancsnok.

— **Uj ügyvéd.** Dr. *Wigner Géza* városunk szülőtte *Salgó Tarjánban* telepedett le s ott ügyvédi gyakorlatait megkezdette.

— **Áthelyezés.** *Gaál Lipót* posta- és távirdai tisztt Budapestre, *Tyrnauer Jakab* postatiszt pedig Kassáról városunkba lett áthelyezve.

— **Halálozás.** *Kiss István*, városi adóvégrehajtó s a miskolci önkéntes tűzoltóegylet tagja hosszas és kínos szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése tegnap délután ment végbe bajtársainak élénk részvétele mellett. Béke poraira!

— **Műkedvelői előadások.** Mindig érdekes dolog, midőn olyanok lépnek a színpadra, a

kiknek nem kenyerök a színművészet. Mert nagy lelki erő és bátorság kell ahhoz, hogy közönséges filiszter lámpaláz nélkül beszéljen a világot jelentő deszkákról annak a közönségnek, mely kaczag, ha félszagséget, baklövéseket vesz észre; de tapsol, ha valaki megállja a helyét a festett kulisszák előtt. A műkedvelői előadások ugyancsak ritkán ütnek meg az elfogadható játék mértékét, de a műkedvelők buzgóságáról tanuskodó kísérletek iránt a jó barátok és ismerősök sokasága érdeklődik, a kik aztán élvezettel nézik végig az előadásokat. E tekintetben már évek óta örvendetes kivételt tapasztalunk Miskolczon, a hol műkedvelői előadások mindig bizonyos nivón állottak. Husvét második napján Miskolczon két helyen lesz műkedvelői előadás. Az egyik a vasuti műhelyi étteremben lesz, melyet a vasuti telep ifjusági zenekara rendez este fél 7 órakor. Erről a mulatságról, valamint a szereplőkről 27-ik számunkban már emlékeztünk.

A másikat a miskolci cipész-szakegylet ifjusága rendez a Seper-szálló disztermében este 7 órakor. Ezek a derék iparos-íjak *Kissné Árpássy Katalin* urnő közreműködésével előadják *Szigeti József* „Egy jó madár“ vagy „Adj a tótnak szállást, kiver a ház-ból“ című 3 felvonásos vígjátékát. Rendező: *Kiss Ferencz* ur. Személyek: *Hubenyák János* földbirtokos *Bedécs Bálint* ur. Neje *Kissné Árpássy Katalin* urnő. Lina leányuk *Nemes Zsuzsanna* k. a. *Szirtey Endre*, fiatal ügyvéd *Kovács István* ur. *Wovranecz Misó Fecsó János* ur. *Gyuri*, inas *Diskant Alajos* ur. *Borcsa*, szobaleány *Pető Piroska* k. a. *Kertész Matejko Ödön* ur. *Iczig Ábrahám*, gabonakereskedő if. *Warga János* ur. *Kocsis Hörcsig István* ur. *János bácsi Wozár András* ur. *Első leány Kavalecz Mariska* k. a. *Második leány Kavalecz Juliska* k. a. *Harmadik leány Kiss Juliska* k. a. *Mihály szolga Einreicher Izor* ur. *Első legény Galambossy Béla* ur. *Második legény Goldschmid Viktor* ur. *Lakodalmas nép*: cigányok, szomszédok.

— **Az első szabadság.** Azok a katonák közül, a kik októberben rukkoltak be, sokan kivesszik a részüket a husvéti ünnep örömeiből, mert ez alkalommal kaptak először szabadságot. Bizony, odahaza nem kis szorongások között várták a husvét eljöveteletét. De végre elmúlt a tél, itt a tavasz, beköszöntött a husvét és a fiu végre hazakerül csinos katonaruhában, kipödrött bajuszszal és üres kézzel ugyan, de tele szívvvel. Az első szabadság nagy boldogság a katonának. Tegnap csoportosan vonultak ki a boldog szabadságosok a vasúthoz.

— **A miskolci ipartestület** betegsegélyző pénztára évi közgyűlését e f. hó 11-én, husvét másodnapján délelőtt fél 11 órakor tartja meg az ipartestület tanácstermében, mely körülményre a közgyűlési kiküldöttek figyelme ez uton is felhívatik.

— **Alsának az iskolák.** Van valami szép és vakmerő a költői szabadságban. Mikor például azt mondja a dal: „Alsának a házak...“ Dehogy alsanak! Azok az isten tudja, hány év óta bemalterozott falak, a melyeket odarögzített a pallér keze, bizony nem sokat törődnek azzal, vajjon nappal van-e, vagy éjszaka s pihenni illik-e a mindenségnek, avagy sem? De a poétának minden szabad. Ő elaltatja az emberek helyett a házakat s jól szervezett policzia helyett a barátságos csillagokkal őrizteti a várost. Ilyen poetikus hasonlat féle az is, hogy Miskolczon alsanak az iskolák. Dehogy is alsanak, csak a nebulók hurczolkodtak ki belőle néhány napra, míg a husvéti szünet tart s most olyan csend van a máskor lármás falak között, mintha tényleg mindenki, még az épület is aludnék. Csendes az udvar, a folyosók, a tanszobák, csupán a pinczében van némi élet, a hol a jól megtermett asz szonyságok tisztogatják a kiakasztott ablakablakot. Ezek később felviszik a zajt a földszintre, az emeletre, tisztába hozzák az egész intézetet, hogy a rövid husvét vaká-

őzió után ne essék az urfiaknak olyan nehezen a tanulás.

— **A muszaj-ünnep — és a reformátusok.** Nagy felháborodást keltett tegnap délelőtt a miskolczi ev. ref. templomokban annak kihirdetése, hogy április 11-én reggel 9 órakor a kossuth-utcai templomban a 48-iki törvények emlékére alkalmi ima tartatik. A harag moraja zugott végig a templomokat zsufolásig megtöltött buzgó közönségen s csak a szent hely tartotta vissza, hogy a harag ki nem tört. Mikor a közönség a templomból kijött, akkor azután kitört a felháborodás. Szidták, a ki az egyház szent ünnepét a szolgálékek ünnepévé akarja tenni. Nem is hisszük, hogy ezek után megtartsák azt a hiperloyális imádságot, mely csak arra való volna, hogy a hívek lelki nyugalmát megláborítsa, a feltámadás szent ünnepét megrontsa. A miskolczi református hívek imádkoztak a hazáért *márczius 15-én*, ki tehet arról, ha ők rendeletre nem akarnak imádkozni — *április 11-én?*

— **A miskolczi általános fogyasztási szövetkezet** mai számunkhoz csatolt körlevelére felhívjuk az érdekeltek figyelmét.

— **Husvételi tojások** legszebb és legolcsóbb kivitelben, kitűnő mákos- és diós-patkók, 1 dió-torta 1 korona, a *Megay*-féle czukrászdában és annak fők-üzletében, Erzsébetter.

Honáruulók.

(Dal Zimányhoz és Zelenyákhöz.)

*Tudtuk mi régen rólatok,
Hogy nincs velünk a szívetek.
Sebet nem gyógyítottatok,
Csak ujakat ütöttetek.*

*Tudtuk, hogy az álarozotok
Vad gyűlölséget rejteget.
Békéről szól az ajkatok,
S kezetek konkolyt hinteget.*

*Jelvényetek a szent kereszt,
Ruhátok a papi talár . . .
Vigyázzatok, mert rajta veszt,
Ki titkon áruhába jár.*

*Használjátok a nép nevét,
De nincs, a ki ennek fel-ül,
Mikor a nép kegyeletét
Sértitek meg becstelenül.*

*Mikor szenny-hazugságokat
Irtok Róla, kit a hon áld,
Megtetést érdemeltek csak
S az egész nemzet undorát.*

Hüvelyk Matyi.

A zöld tojás.

— Karczolat. —

Tavaly husvétkor történt meg velem ez a kis dolog. Annyiból áll az egész, hogy udvaroltam egy szép leánynak, egy igézően szép, gyönyörű kis leánynak. Valóságos angyal, mesebeli tündér volt a kicsike. Azt hiszem, ezzel eleget mondtam, hogy fogalmat lehessen alkotni róla. (Majd máskor hosszabban lefestem, de most nem áradozhatom róla, mivel nagyon kevés helyet engedett a Szerkesztőm ebben az ünnepi számban.)

Egyszóval — szerelmes voltam az angyalba s nem is hiányzott volna semmi ahhoz, hogy boldogok lehessünk, csupán az, — hogy ő is viszont szeressen engem. De hát épen ez nem volt meg. Semmi hajlandóságot nem mutatott a kölcsönös boldogság elérésére.

Kitérőleg válaszolt minden kérdésemre. Ha nagy lelki nyugalommal meg is hallgatta szerelmes szívem ömlengéseit, minden ostromlásom harcias ellentállásra talált.

Az volt a kifogása, hogy kicsi, már t. i. alacsony uri emberke vagyok, neki pedig olyan ideál kell, mint a milyen a papája. (A papája ugyanis magas, sugártermetű ember volt.)

Más közönséges halandó erre az eléggé világos és érthető kijelentésre tartózkodó álláspontra helyezkedett volna, én nem. Én

reménykedtem tovább is s igyekeztem — *megnőni*.

Magassarku cipőt vásároltam, magas tetejű kalapot vettem, hogy többet mutassak előtte s aztán szidtam valamennyi orvos létezik a világon, a miért nem találtak fel eddigelé olyan szert, a mitől hirtelen megnőjön az ember.

Mindez pedig volt husvét előtt. Midőn érkezett az ünnep második napja, — *megnőve* állítottam be hozzájuk, — hónom alatt tartva egy félliteres üveget, tele illatos folyadékkal. Szóval öntözködni mentem.

Mikor meglátott, hangos kacagásba tört ki. Azt mondá, ugy nézek ki, mint egy *maskara* s elmehetnek pénzért mutogatni magamat. Erre aztán már bennem is feltámadt az indulat s kevés híjja volt, hogy az illatos rózsavízecske üvegestől nem öntöttem rá. . . . Adott egy *zöld tojást*.

Minthogy pedig tudvalevőleg a zöld szín a remény jelképe, — hát — reménykedtem tovább.

A tojást betettem a zsebembe s mivel még másféle is vezetett az utam, nehogy valami gyöngédebb összeütközés által használhatatlanná tegye vadonat új kabátomat, hát először is hazavitem és kis ezüst-tartóba téve, elhelyeztem az íróasztalomra, hogy mindig lássam s valahányszor látom, hat „ő“ jusson az eszembe.

Most következnek a dolog tulajdonképeni tragikus része.

. . . Öntözési körutamból valamikor ugy déltájban vetődtem haza, kissé mámorosan is a sok finom szilvóriumtól.

Alig hogy belépek a szobába, felette kellemetlen szag üti meg orromat. Daczára, hogy közelgő influenzának a tünetei mutatkoztak rajtam, azonnal megéreztem s hogy nem virágitat, abban is bizonyos voltam. De hát mi?

Vizsgálódtam, kutattam mindenfelé, de sehog sem birtam megtalálni a kiindulási pontot, nem tudtam, mitől származik, honnan eredhet.

Végre is leültem az íróasztalhoz.

Ránézek a kedves emlékre s — főtámadott Jézus ne hagyj el — a zöld tojás *sárgát* mutat! . . . Valaki feltörte a háziak közül! Oda lett minden reménységem, a reménynek még a legkisebb szálát sem éreztem felém sugárzani, — nem éreztem semmit, csak a kedves emlék — *ságát* Abból sugárzott az illat! *Carolus*.

Értesítés.

A borsodmegyei kir. pénzügyigazgató úr által az 1898. évre összeállított III. oszt. ker. adóajstrom, azok megadóztatása tekintetéből, kik a mult 1897. évi adókirovás ideje óta ezen adónem alá tartozó üzletet nyitottak és foglalkozást kezdtek, vagy kiknél a folyó évre történt I. és II. oszt. ker. adó összeírása alkalmával már segéd lett felvéve, hivatalunkhoz áttétetett.

Ennek folytán a jelzett adóajstrom az 1883. évi XLIV. t.-cz. 18. § a értelmében április hó 4 től 12-ig bezárólag Miskolcz város adópénztári hivatalánál nyolcz napi közszemlére kitétetik oly czélból, hogy a javaslatokat az érdekeltek megtekinthessék és netáni észrevételeiket megtehessek.

Ezen észrevételek a fenti határidő alatt írásban a kir. Pénzügyigazgatóságnál, később pedig az adókirovó bizottságnál terjeszthetők be.

Miskolcz, 1898. április 2-án.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

Szerkesztői üzenetek.

Győztes. Az „öntözködés“ későn érkezett, már nem tudtuk beszorítani. Üdv.

N. S. urnak. Kevés türelmet kérünk. A beérkezés sorrendjében legközelebb ez is jön.

Flótás. Köszönettel vettük. Az előbbi üzenet önk is szól.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ruttkay Menyhért.

Borsod-Miskolczi Hitelbank részv.-társ.

a magyar kir. szabad. osztálysorsjáték főelárusítója

ajánlja az eredeti sorsjegyek közvetlen vásárlását eredeti áron.

Az első osztály sorsjegyeinek árai:

egész sorsjegy	6 frt — kr.
fél sorsjegy	3 frt — kr.
negyed sorsjegy	1 frt 50 kr.
nyolczad sorsjegy	— frt 75 kr.

Legnagyobb nyereség esetleg

1000000 korona.

Rendelmények az összeg előleges beiktatásával, vagy utánvétel mellett azonnal eszközöltetnek.

Borsod-Miskolczi Hitelbank részvénytársaság.

Tudatom a n.-é. közönséggel, hogy bécsi bevásárlásomból hazaérkeztem és üzletemet a mai kor igényeinek megfelelő divatu

női kalapokkal

rendeztem be s azt a legszolidabb ár mellett a n.-é. közönség figyelmébe ajánlom. — Kérve a hölgyközönség szives pártfogását, maradok

tisztelettel:

Syöngyössy Julia,
divatárusnő

Kossuth-utca, a Pannónia-szálló átellenében.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
 Ültetés távolsága: 15-20 cm.
 Talaj minőség: trágazott.

Mauthner-féle magvak.

Ansaatzzeit: und September.
 Pflanzweite: 15-20 Cm.
 Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle
 hirneves
konyhakerti és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett **medve-védjeggyel** valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten, Andrassy-út 23. sz. a. létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és **valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával s a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Butellás asztali borok.

Értesítés.

Van szerencsém a n.-é. közönség becses tudomására hozni, hogy vendéglő-helyiséget f. évi április hó 1-én beszüntetem s ez időtől fogva kizárólag **butellás borokat** zárt és nyitott edényekben fogok árusítani **Kossuth-utca 4. szám** alatt, az udvarban levő helyiségemben.

A n.-é. közönség jóakaratu pártfogását kérve továbbra is, maradtam **tisztelettel**

Árvay Dániel.

Valódi jó vörös borok.

A legdivatosabb ruhakelmék már megérkeztek!

Van szerencsém a n.-é. közönség szives figyelmébe ajánlani korszerűen berendezett

férfi-szabó-üzletemet,

a hol a legdivatosabb férfi-ruhák kiváló finom angol és hazai kelmékből jutányos árban pontosan és gyorsan készíttetnek.

A tavaszi idényre a legújabb divatu eredeti angol kelmék nagy választékban érkeztek.

Szives megbízását kérve, maradok **tisztelettel:**

Fischer Jónás, **Kronovitz F.,**
 üzletvezető **férfi-szabó**
Deák-utca, színház-épület.

D'WAGNER ÉS TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
 MINT BETÉTI TÁRSASÁG. **BUDAPEST**
 IX. TINODY-UTCA 3
 (a Gizella malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK BERENDEZÉSE ÉS ELLÁTÁSA.
SÖR ÉS BORKIMÉRŐ KÉSZÜLEKEK.
FÉMONTÓDE ELEKTRO-GALVANIKUS FÉMLEMEZELÉSI INTÉZET.

FOLYEKONY SZÉNSÁK
 TÍPES ÁRJEJYZÉK INGYEN ÉS BERMENTESEN

99% ón és lörv. betétisífon

Titoktartás biztosítottik.
Igérvény

1870-iki magy. kir. nyeresemény-kölcsönre, húzás már május 15-én,
főnyeresemény 120,000 frt.
 Ára csak 5 frt bélyeggel.

A főlem vett és nyert sorsjegyek: 5577, 5578, 5588, 5590, 5591, 5592, 5576, 5582, 5585, 5588, 5598, 5594, 5596, 5599, 12866, 12876, 20927, 21209, 12893, 46406, 46945, 59926, 67279, 67280, 67288, 67290, 67294, 72158, 72159, 72177, 72185, 74957, 77982, 85765, 85768, 90407, 90966, 91830, 99176 stb., stb.

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresemény.
 Szerencse-számok csak Falkensteinnál!

Magy. kir. osztálysorsjegyek.

Húzás 1898. évi május 11. és 12-én.

EREDETI ÁRAK:
 Egy egész sorsjegy 6 frt. | Egy negyed sorsj. 1.50
 Egy fél sorsjegy 3 frt. | Egy nyolczad sorsj. —.75

A kihuzott nyereseményekről t. vevőimet azonnal értesítem.
 Nálam vásárolt sorsjegyek bélyegzőmmel vannak ellátva.

FALKENSTEIN SÓMA
 bank- és váltó-üzlete
MISKOLCZON, Színház-épület.

Nyeremény	Korona
1 a	60000
1 a	20000
1 a	10000
1 a	5000
3 a	2000 6000
5 a	1000 5000
8 a	500 4000
30 a	300 9000
50 a	100 5000
2900 a	40 116000
3000 nyer. K.	240000

Szerencse-számok csak Falkensteinnál!
 100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresemény.

A főlem vett és nyert sorsjegyek: 99175, 91830, 90966, 90407, 85768, 85765, 77982, 74957, 72185, 72177, 72158, 67294, 67290, 67288, 67280, 59926, 46945, 46406, 21209, 20927, 12893, 12376, 6599, 6594, 6593, 6588, 6585, 6582, 5592, 5591, 5590, 5577, 5588, 5578 stb., stb.

Titoktartás biztosítottik.

Vizvezetékek, kutak, closetek, fürdőberendezések

eszközölését szavatosság mellett elvállalja

HERCZ JENŐ,
 gépgyára
Miskolczon.

A t. hölgyközönség figyelmébe!

A párisi gyors szabászat

pár órai gyakorlat után biztosan el-sajátítható.

Az oktatási díj 4 frt.
Tessék próbát tenni!

A női ruhavarrás alapos elsajátítása cél-jából a rendes tanfolyamra leánykák föl-vétetnek.

Női ruhákat francia divat-lapok mintái után a legdiszesebb kiállításban 5—6 frtért készítenek.

Kész ruhák megrendelésre, finom kelméből a legelegánsabb kiállításban **csak 20 frt.**

Becsés pártfogásukat kérve, vagyok

mély tisztelettel

Kmetty Julia, női ruhakészítő

Nagy-Hunyad-utca 27., 4. ajtó.

Hirdetmény.

Ezennel van szerencsém a n.-érd. közönség szives tudomására hozni, hogy helyben, **Erzsébet-tér I. sz. alatt** létező jóhírnevű

fodrász- és borbély-üzletemet

Galampos József, fodrász és borbély úrnak átadtam és kedves kötelességemnek tartom az én nagyrabecsült pártfogóimnak ez úton forró köszönetemet kifejezni és vagyok bátor még azt fel-ementeni, hogy én még egy pár hónapig az üzletben tovább is működöm.

Maradok kiváló tisztelettel

Homonnay László,

borbély és fodrász.

En. alulírott, Homonnay László úr utóda azon kérelemmel járulok a n.-é. közönséghez, hogy ajándékozzanak még bizalmukkal. Minden törekvésem az leendő, hogy Miskolcz város és vidéke intelligens közönségének teljes megalégedését és elismerését kiérdemeljem és amidőn még a n.-é. közönséget tiszta, jó és gyors kiszolgálásról biztosítom, egyúttal bátor vagyok magamat becsés pártfogásukba ajánlani.

Maradtam kiváló tisztelettel

Galampos József,

fodrász.

Kitüntetve az 1896. évi országos kiállításon.

Makra Mátvás utódai

asztalos és kárpitos bútorgyára Miskolczon, Széchenyi- és Szemere-utca sarkán, Debreczeny-féle házban.

Ajánljuk saját készítésű, jó és szolid kivitelű bútor-áruinkat. Raktáron tartunk mindennemű **asztalos és kárpitozott munkát, vas-bútorokat, hajlított bútor-neműket, tükröket, képeket, pipere-bútorokat, szőnyeg- és teppich árukat.**

Elvállalunk menyasszonyok kiházásítására teljes berendezéseket.

Saját asztalos és kárpitos üzletünkben elvállalunk minden e szakmába vágó munkák készítését, javítását és díszítését.

Fizetési föltételeink a legmértányosabbak, sőt külön

részletfizetési osztályt

is rendeztünk be, hol bárki a legkönnyebb fizetési módokat mellett vásárolhat.

A n.-é. közönség támogatását és bizalmát kérve, maradunk

tisztelettel

Makra Mátvás utódai.

Az április 11-iki ünnepélyre zászlók jutányos árban kaphatók.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
7	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
63	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre
50,000 nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, amint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet **6.— frt**
" fél " " " " **3.— " "**
" negyed " " " " **1.50 " "**
" nyolczad " " " " **—0.75 " "**

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges be-
kötése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főarudánkunk az I. magy. kir. osztály-sorsjátékban, a mennyiben már az előző osztályok-ban (az első öt osztályban) **100,000, 30,000, 5000**; valamint számos **2000, 1000, 500** és **300** koronás nyereményt nyertek főarudánkban, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos ennélfogva a II-ik magy. kir. osztály-sorsjáték I-ső húzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjáték-nál hangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztályu húzás előtt az első osztályu sorsjegyek elkelnek; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első osztályu húzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendel-ményekkel olyannyira, hogy a későn érkezőket leg-nagyobb sajnálatunkra már nem eszközözhettük.

Kérjük tehát a rendelmenyeket az első osz-tályhoz mielőbb, mindenesetre azonban legkésőbb

április hó 15-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközölését.

Török A. és Tsa

a m. k. szab. osztálysorsjáték
főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/A.

A saját érdekében sziveskedjék az egészet türelemmel végig olvasni!

MISKOLCZ, póstabélyeg kelte.

Miskolczi általános fogyasztási szövetkezet.

Őszinte szó Miskolcz város és Borsodmegye mélyen tisztelt háziasszonyaihoz!

Nagy a drágaság Miskolczon! Nehéz megélni a szegény embernek! Nemcsak a lakások drágák nagyon és többnyire rosszak is, hanem drága a zsír, a hús, a fűszer, a cukor, a piaci czikkek, szóval minden élelmi cikk.

Hogyan lehet ezen a nagy bajon segíteni? Egyetlen egy módja van és ez az, hogy a Veskóy Zsigmond tanár úr által néhány éve itt Miskolczon megteremtett általános fogyasztási szövetkezetet úgy Miskolcz városa, mind Borsodmegyének mélyen tisztelt hölgyei, háziasszonyai, teljes jóakarattal támogassák — és annyira virágzóvá tegyék, mint a hogy a szomszéd Kassán ugyancsak virágzik az ottani, már 19 év óta fennálló fogyasztási szövetkezet.

Mi az oka annak a nagy drágaságnak, mely miatt Miskolczon maholnap már a szegény hivatalnok, tanár vagy bárki is, kinek a gondviselés vagyont nem juttatott, tisztességesen megélni alig bír. Oka az, hogy az élelmi czikkek sok kézen mennek keresztül, mely kezek mind nyereséget vágnak zsebre a nagy fogyasztóközönség kárára.

Ha a fogyasztó közvetlenül a termelőtől kaphatja a nélkülözhetlen élelmi czikkeket, úgy azokhoz nagyon olcsón juthat. Ez egyes embernek lehetetlen, de a szövetkezés által könnyen valósítható, midőn több száz ember egy társaságot alakít oly célból, hogy az az üzleti haszon kizárásával a lehető legelőnyösebben közvetítsen a termelő- és fogyasztóközönség között.

Ezen esetben mi magunk vagyunk a kereskedők, az a haszon is a mienk, melyet, ha nincs szövetkezet, mások vágnek zsebre!

Ha a mi fogyasztási szövetkezetünk nagy virágzásra jut, olcsóság lesz Miskolczon és a gazdák is jobban értékesíthetik majd terményeiket, mint ma.

A miskolczi általános fogyasztási szövetkezet vezetését új igazgatóság vette át, mely igazgatóság tagjai a legnagyobb igyekezettel fáradoznak azon, hogy a szövetkezés felségesen szép eszméjét a virágzás magas fokára emeljék Miskolcz városa és Borsodmegye közönségének nagy hasznára.

Az új igazgatóság célja oda törekedni, hogy a szövetkezet tagjainak eddig is szép száma mihamarább megsokszorosodjék és hogy a szövetkezet minden tagja összes szükségletét a szövetkezeti fűszerüzletben és a szövetkezeti mészárszékekben szerezzék be; és ne csupán a cselédekre bizza a bevásárlást, akik aztán ott vesznek meg mindent, a hol vagy egy darab szappant, vagy egyéb előnyöket kapnak ajándékba az illető kereskedőtől vagy mészárosoktól. A kereskedő urak persze eget-földet ígérnek a vásárló közönségnek, a szövetkezetekről pedig nem a legkedvezőbbben nyilatkoznak.

Az a fő kérdés tehát, mi a fogyasztó közönség érdeke? Az-e, hogy városunknak az a 50—60 vagy 100 polgára, kik fűszerkereskedők vagy mészárosok, annyi ezrek rovására felgazdagodjanak, vagy hogy az a sok ezer ember a legjobb minőségű árukat lehetőleg olcsón és pontos mértékben megkapja? A szövetkezet igazgatósága annyi ezer ember érdekét előbbre helyezi 50—60, esetleg 100 ember érdekénél. A kereskedő és mészáros urak megnyugtatóra pedig hivatkozunk Kassa példájára, hol az általános fogyasztási szövetkezet a lehető legszebben virágzik és azért a kereskedő és mészáros urak is tisztességesen megélnék.

A fogyasztási szövetkezetnek nem célja az, hogy a kereskedőket, mézárásokat, vagy bárkit is tönkre tegyen, hanem az, hogy a törvény által megengedett nemes versenyt támaszson, mely verseny épen azért nemes, mert a sok ezer szegény ember érdekeit igyekszik teljes erejéből támogatni.

Sokan minderre azt kérdik, miért legyünk mi tagjai a fogyasztási szövetkezetnek, mikor a húst épen olyan olcsón kapjuk bármely mézárásnál, mint a szövetkezeti mézárásokban? Miért vásároljuk a lisztet, fűszert, bort és a többi cikket a szövetkezetnél, mikor az a mi kereskedőnk olyan kedves, előzékeny ember, hogy hajlandó ugyanolyan áron is adni egyes árucikkeket, csak hogy a szövetkezetbe ne menjünk vásárolni?

Egész tisztelettel kimondjuk, hogy nem tudja felfogni és a saját nagy kárára nem tudja méltányolni a szövetkezeti felségesen szép eszmét mindaz, aki e kérdéseket intézi hozzánk.

Mit gondolnak mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, ha a mi derék polgártársunk, Veskőy tanár úr nem teremtette volna meg a szövetkezetet, nem-e 60—80 krajczár volna-e már ma a hús kilója Miskolcra? A fűszer ára nem volna-e magasabb mint a milyen most? Nos és ha a drágaság nem még nagyobb manap, valjon nem a szövetkezet érdeme-e az? Másrészt a szövetkezet hibája-e az, hogy a mostaninál jóval olcsóbban nem tudja adni árukat? Bizonyára nem. Oka az a megfoghatatlan közöny, melylyel a szövetkezet igen sokak részéről még ma is találkozik, oka az, hogy a rendes tagok egy része nem vásárolja összes szükségleteit a szövetkezetnél.

Miskolc városának és Borsodmegyének igaz érdekei azt hangosan követelik, hogy a fogyasztási szövetkezet ezimén működő áldásos intézményt a maga érdekében minden fogyasztó támogassa, mi által csakhamar eljön az idő, hogy az árakkal jelentékenyen lemehet a szövetkezet és azért mégis a legjobb súlyt és minőséget is adhatja.

A fogyasztási szövetkezet igazgatósága tisztelettel kéri a nagyérdemű közönséget, vegye pártfogásába a szövetkezetet a mindnyájunk közös érdeke miatt. Az érdek valóban közös, mert a szövetkezet igazgatóságának és felügyelő bizottságának minden tagja a legnagyobb önzetlenséggel, díjtalanul fáradozik azon nemes cél érdekében, mely Miskolc város és Borsodmegye polgárainak javát célozza.

Alulírott igazgatóság teljes erejéből arra fog törekedni, hogy senkinek, a ki a szövetkezetnél vásárol, semmi jogos panasza soha ne lehessen sem az áruk, sem a kiszolgálás ellen. *Ha bárkinek panasza van, tegye azt meg előszóval a szövetkezet ez idő szerinti igazgató-elnökénél dr. Halász Sándor tanárnál* (található bármely napon délután 1—2 óra között a lakásán, Széchenyi-utca 52. szám alatt, földszint, 1898. május 1-től Városház-tér 2. szám alatt az emeleten). Ugyanitt lehet jelentkezni rendes tagnak. Egy részvény díja 10 forint, mely azonban részletekben is lefizethető. A vásárló tag 1 frt 50 krajczárt fizet (50 krajczár beiratási díj). *A fogyasztási szövetkezet tagja minden tisztességes ember lehet bármikor.* A mézárásokban díjtalanul kap a tag bevásárlási könyvecskét, melybe, ha rögtön fizet is a tag, a kezelő-személyzet nyugtázza az átvett pénzt, épúgy, mint a fűszerüzletben is, a mely intézkedés igen jó arra, hogy a cselédek ellenőriztessenek, úgy az áru súlya, valamint minőségét illetően is.

Mély tisztelettel arra kérjük Miskolc város és Borsodmegye fogyasztó közönségét, az igen tisztelt háziasszonyokat, hogy tegyenek próbavásárlást a szövetkezetnél, győződjenek meg személyesen arról, hogy jobb és olcsóbb húst sehol sem kapnak Miskolcra, mint a szövetkezeti mézárásokban, jobb minőségű fűszert és egyéb élelmi cikket sehol sem vehetnek pontosabb mérték szerint és olcsóbban, mint a fogyasztási szövetkezetben. A piacot is olcsóbbá akarjuk tenni, mert tervbe van véve a piaci cikkek behozatala is.

Nagyon örvendénk tehát, ha nemes szándékunkat minden vásárló megértené, támogatni szíves volna, mert hallatlan olcsóságot tudnánk így vállalva teremteni azon a Miskolcra, mely arról híres, hogy drágasága már-már vetekedik a fővároséval.

Miskolcczal szembeállítva érdekes példa a 42 ezer lakossal bíró Nagyváradi városa is, hol a legjobb minőségű marhahús kilójának ára ma is 44—48 krajczár között váltakozik, míg nálunk manap 52—60 krajczár között ingadozik a hús ára, mely még sokkal nagyobb is volna, ha a mézárások urakat eddig is a kellő határok közzé nem szorította volna a fogyasztási szövetkezet.

A szövetkezetnek üzlethelyisége és mézárásnéke a Pannonia-szállóhoz tartozó földszinti helyiségben van a Kossuth-utczában, Dirscherl Mihály péküzlete mellett. Kóser mézár-

széke a Kazinczy-utczában az 5-ik szám alatt található, Grünfeld Sándor ur lakása mellett, végre még egy mézárszéke van az Alsó-Gordon 14. szám alatt, a Deszberg-féle vendéglő tőszomszédságában.

A szövetkezeti üzlethelyiség nyitva van nyáron reggeli 6 órától esti 8 óráig *szakadatlanul*, tehát délben is, télen reggeli 7 órától esti 8 óráig.

Rendes vásárlóinak a vásárolt czikkeket díjtalanul a házhoz szállítja a fogyasztási szövetkezet úgy a fűszerüzletben, mint a mézárszékekben is, melyeknek mostani szerény üzleti helyiségeiben a tisztaság és a rend uralkodnak. Az üzleti személyzet utasítva van a mélyen tisztelt vásárló közönség minden méltányos óhaját parancsnak tekinteni. Ha a szövetkezetet az eddiginél még sokkal nagyobb virágzásra segíti Miskolcz városa és Borsodmegye vásárló közönsége, úgy nincs messze az idő, midőn a Fő-utczán fényes üzletet és mézárszéket nyithat a szövetkezet igazgatósága.

Alulírott igazgatóság főtörekvése minden jogos igényt kielégíteni, az árakat a lehetőségig leszorítani, szóval mindent elkövetni, hogy a miskolczi fogyasztási szövetkezet méltó társa legyen a kassai virágzó testvérintézetnek. Még bővebb felvilágosítással, valamint alapszabálylyal szívesen szolgál az üzleti személyzet, valamint alulírt igazgató-elnök.

Legfőbb óhajunk, hogy a mélyen tisztelt fogyasztó közönség megértse tiszta szándékunkat, méltányolni kegyes legyen önzetlen fáradozásunkat és ha így sikerülni fog nekünk a szép czélt elérni, úgy törekvéseinket bőven jutalmazva látjuk.

A miskolczi általános fogyasztási szövetkezet igazgatósága és felügyelő bizottsága nevében:

Dr. Halász Sándor

igazgató-elnök.

